

ner, Havne og Siggende, men det ærede Medlem vil vistnok kunne forstaa, at jeg er bleven stoppet lidt i Forberedelserne paa Grund af et personligt Forhold, som er indtraadt, nemlig en høiere Embedsmands Død, hvad der har grebet ind i mange Forhold og gjort, at Sagen er bleven stoppet noget. De her til hørende praktiske og tekniske Arbejder ere saa nogenlunde færdige, saa at jeg haaber, at man snart kan faae begyndt, og at vi indenfor en rimelig Tid kunne komme til at drøfte de Ting, som bleve bebudede i Fjor.

Jeg tror, at de ærede Medlemmer for Aarhus Amts 2den og 3die Valgtreds (Hingel og Hummeluhr) have været inde paa Spørgsmaalet om Arbejdsbetaling dels for visse Sernbanearbejder og dels for Landpostbudene. Jeg kan ikke svare de ærede Medlemmer bestemt paa dette Spørgsmaal. Det vil være dem bekendt af tidligere her foreliggende Forslag, f. Ex. om Statsbaneordningen og Postordningen, at Lønningsvillaaarene for de Paagjældende fastsættes af Administrationen, som ligger udenfor Ministeriet, og naar jeg ikke rigtig veed, hvad der sigtes til, kan jeg ikke svare paa, om slige Lønninger ere mulige. Det gjælder saaledes overfor det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgtreds, da jeg ikke veed, hvad de Paagjældendes Arbejde er. Der kan her ikke være Tale om Værkstedsarbejde eller Siggende, men der findes ganske smaa Bestillinger, f. Ex. Bude, Bevogtning og deslige, og jeg kan ikke sige, hvad Lønnen bliver for den Slags Arbejde. — Det ærede Medlem for Aarhus Amts 3die Valgtreds (Hummeluhr) savnede en Bevilling, som gaar langt høiere i Genhold til Odenborreløven. Jeg vil gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at hvert 4de Aar mødes her med en Bevilling paa 100,000 Kr. Der er eet Aar, hvor det er ganske dødt, og to Aar, hvor Bevillingen er ganske lille; men hvis vi leve sammen her næste Aar, saa vil det ærede Medlem næste Aar, som er et Flyveaar, finde en stor Bevilling paa denne Konto. — Endelig udtalte det ærede Medlem for Svendborg Amts 2den Valgtreds (S. Hansen) sig om forskjellige Sernbaneforhold og ønskede ogsaa et nyt Sernbaneanlæg fremmet. Dertil vil jeg sige, at i mange Aar har der foreligget en Udvikling af de private Sernbaner, stærkere end nu er flet, og dette Spørgsmaal vil komme frem, naar Nyborg Station er bleven ombygget; men det tror jeg ikke vil ske i den første Tid, og det har jeg heller ikke sagt til Nogen, det jeg veed. Man maa have misforstaaet, hvad jeg har sagt, at man vil kunne komme til at optage Sagen paany, efter som man ved Nyborg Station, der i Aar

og næste Aar bliver ombygget, tager visse Hensyn til samtlige Anlæg, som sigtes i den Retning. Mere skal jeg ikke sige derom. Hvad Sygekupeer angaar, maa jeg sige, at jeg tror ikke, at det gaar an at belejre bestemte Sernbanetog med den Slags Kupeer foruden alle de andre særlige Kupeer, som Toget skal medføre. At der forøvrigt skal tages passende Hensyn til de Syges Befordring, følger af sig selv, naar blot Sygdommen er af den Bessaffenhed, at de vedkommende Patienter kunne besvares. Det er mig ikke bekendt, at der mangler Kupeer for Røgere i Togene, men Fordelingen af disse Kupeer maa naturligvis foregaa efter et forsomt Hensyn til, hvad der overhovedet er fornødent i Toget. Det ærede Medlem har maasse lagt Mærke til, at der nu er Nogle, der kræve særegne Kupeer for drukne Folk. Det kan der slet ikke være Tale om. Reglen er, at berusede Folk maa ikke befordres med Sernbanerne; men man vil, som rimeligt er, i denne Henseende ikke være altfor nøieregende. Der vilde komme høist forvirrede Resultater ud af det, naar Togpersonalet ikke med nogen Konduite vilde bære over med Folks Tilstand f. Ex. paa Torvedage og efter Marteder og ved andre Veiligheder af den Art, og hvis enhver Sernbanebetjent skulde følge et meget strengt Skjøn overfor Folk, der vare en lille Smule berusede. Men er en Person beruset paa en saadan Maade, at hans Narværelse i Toget maa forulempe andre Reisende, vil han blive vist bort eller sat af paa den første Person, hvorved Toget standser. Principielt at gaa ind paa at beordre drukne Folk i særegne Kupeer, kan Sernbanerne ikke indlade sig paa. Endelig talte det ærede Medlem om Befordringen af Skolebørn. Jeg nævnte forleden, at vi aarlig beordre 8,000 fattige Børn frit, og jeg tillod mig at tilføie, at det var en meget vanskelig Transport, fordi det skal ske paa kort Tid hen og hjem, og den kan ogsaa kun lade sig gjøre ved Hjælp af Sernbanepersonalets store Paapasselighed. Det er en Barmhjertighedsgerning, og det er ikke mig bekendt, at man har forandret Reglen med Hensyn til Befordringen af Børn overfor Almuekolerne paa Landet. Jeg tror, at man i denne Henseende har holdt sig til det engang Givne. Men jeg er betænkkelig ved at udvide de gamle Bestemmelser, da det er et stort Apparat, der her sættes i Gang, og man derved vilde paadrage Sernbanerne store Ulemper. Jeg skal tillade mig at gjøre den almindelige Bemærkning, at hvis Talen er om Barmhjertighedshensyn, hvor jo ikke blot fattige Skolebørn, men ogsaa Syge og